

Em bỏ tôi, quay về với bạn trai cũ tệ bạc

Ngày nào bên cạnh nhau, em cũng chê bạn đó tệ bạc, gái gú, tối ngày xin tiền mẹ đi chơi, vậy giờ quay lại vì lý do gì.

Năm 31 tuổi là năm tình cảm của tôi đổ vỡ. Tôi không còn bất kỳ cảm xúc nào, cũng chẳng muốn yêu ai. Tiếp xúc người khác giới làm cho tôi có cảm xúc như người đồng giới. Những cảm giác không nên có với một người trong độ tuổi lập gia đình. Vì tôi xem tình cảm đó là tất cả với mình.

Quay lại một chút về quá khứ, từ khi biết yêu, tôi có tìm hiểu những bạn nữ cùng trang lứa. Câu hỏi luôn hiện lên trong tôi là mình có thực sự đang yêu đúng nghĩa hay không. Vì cảm nhận của tôi là có cũng được, không có cũng chẳng thấy đau khổ hay mất mát gì. Nên tôi không chọn quen sau một giai đoạn tìm hiểu nhau.

Năm 30 tuổi, tôi gặp một bạn làm chung ngân hàng. Tôi chẳng có cảm xúc gì với em khi tiếp xúc nhưng những hành động hy sinh vì tôi, đóng góp nhiều ý kiến cho tôi và cùng nhau chia sẻ niềm vui, nỗi buồn hay cả những biến cố gặp phải dần làm tôi cảm động. Tôi có tình cảm, quen em cũng là những kỷ niệm, hạnh phúc nhất lúc đó mà tôi có. Không còn để em dùng có để đi cạnh mình, ngược lại tôi chăm sóc và lo lắng em hơn bản thân.

Được gần một năm, dùng cái em như một người khác, lấy hết mọi lý do dù nhỏ nhất và tôi không nghĩ đó là vấn đề chia tay. Theo phản xạ, tôi tìm mọi cách giữ mối quan hệ này nhưng em không cần, nặng lời và chặn mọi liên hệ. Tôi cố gắng hết sức để giữ tình yêu mà tôi cho là mạnh mẽ nhất mình từng gặp. Nhưng chỉ vài tháng sau, em công khai quay lại với bạn trai cũ, làm tôi hiểu ra mọi việc.

Tôi mất nửa năm để bình ổn tâm lý, không than vãn với ai, không đăng mạng xã hội, chỉ một mình chịu đựng. Tôi không cần em quay về nhưng sao em không đợi thêm chút thời gian cho nguôi ngoai rồi công khai quay lại với người yêu cũ không được sao. Ngày nào bên cạnh nhau, em cũng chê bạn đó tệ bạc, gái gú, tối ngày xin tiền mẹ đi chơi, vậy giờ quay lại vì lý do gì. Điều này làm tôi phải trấn tĩnh tâm lý và chấp nhận buông bỏ.

Năm 32 tuổi, tôi gặp người dành cho mình. Sau bao nhiêu biến cố về mọi mặt, tôi dần hiểu hơn về nhân quả, tu tâm, dưỡng tính nhiều hơn. Sau một thời gian ngắn mình thấy mọi chuyện chuyển biến bất ngờ. Những việc tôi không biết làm thế nào, giờ tự nhiên xoay

chuyển. Tôi nghĩ trong lòng rằng không phải là người mình thật sự mong muốn thì sẽ sống một mình phụng dưỡng cha mẹ.

Rồi duyên số cho tôi gặp em - người đủ tin tưởng đi cùng tôi trong cuộc sống sau này. Em thật lòng, đồng điệu với tôi, là người tốt. Với mọi người, sẽ có một trở ngại mang tên miệng đời khi em và tôi bằng tuổi, là mẹ đơn thân của một bé gái, còn tôi chưa lập gia đình. Nhưng với tình cảm thật lòng, tôi chẳng nghĩ gì cả, chỉ nghĩ cách để gia đình mình chấp nhận và bản thân vững vàng hơn nữa để lo cho em sau này. Tôi thấy rất may mắn khi tìm được một người sẽ gắn bó và hiểu nhau, là bạn đời đúng nghĩa. Tôi viết câu chuyện này với thông điệp: bạn cứ sống tốt rồi mọi điều tốt chắc chắn sẽ đến với bạn.

Tường Linh